

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2019

תמ"ש 18771-08-14 כ. נ' כ.

דין נהורי

לפני כבוד השופט ארז שני

התובע: . כ. . א . כ.

נגד

הנתבעת: . א . כ.

נוכחים:

התובע וב"כ – עו"ד רוני קורן

הנתבעת וב"כ – עו"ד מיכאל גבור

האפוטרופא לדין – עו"ד זהבה סנדרס

החלטה

אין עורר כי בהחלטה הקודמת מיניתי את דוקטור קיבנסון-בראון על-מנת לחדש את הקשר בין האב לבין ילדיו.

אם טובה ההחלטה אם רעה – התרופה היחידה לשינויה של החלטה מרגע שנחתמה היא על דרך הגשת בר"ע אשר לא הוגשה ואשר הופכת את ההחלטה, למעשה, חלוטה.

במילים אחרות, כאשר ניתנת החלטה הממנה מומחה אין יכול צד, לימים לבוא ולומר "נוכרתי, ידי אינה משגת לשלם למומחה" ובל נשכל כי מדובר בהחלטה אשר ניתנה ביום 30.10.2019.

כמות המומחים היודעים ומוכנים לטפל בסוגיות של נתק בקשר בין הורה לבין ילדו היא מועטה יחסית וכל העוסקים בתחום, שופטים כמטפלים, צריכים להסכים עם כך שמי שמעוניין בנתק לא יחמול עליהם והם ימצאו עצמם "מתגלגלים בזפת ונוצות" בתקשורת, ברשתות החברתיות גם בבקשות לא מעט, שמטרתן להכביד על ההליך.

צריך להבין עוד דבר – לא הגענו עדיין למצב בו מעבר למומחית מובנית של שירותי הרווחה, אזי יש התמחות ספציפית בסוגיה של ניתוק קשר, במיוחד כאשר ניתוק קשר כזה עשוי להיות מלווה ברצון עז של מי מן ההורים להכביד על חידוש הקשר.

כפועל יוצא התייחס לכך אף כבוד השופט קפרניק בבית המשפט לענייני משפחה, בפסק דין אשר נתן, בו קבע כי אין בית המשפט יכול אלא למנות מומחה המכיר ויודע סוגיה זו על בוריה. אם תרצה, תאמר כי במחלת עיניים אין די ברופא משפחה.

אומר עוד, כי יש הבדל בין מינוי מומחה "רגיל" שם עלותו יכולה להיות שיקול לבין נתק בקשר המהלך בתחומי אי החוקיות ושאיין לו שום הצדק סביר.

כתבתי כבר בעבר כי הורה המשמש בית עיקרי לקטין הוא האחראי המרכזי לקיומו של קשר עם ההורה האחר, אף אם תדירות הקשר לא תהא גבוהה מאוד וקשר כלשהו חייב להיות.

במקרה שלפניי אין עורר כי האם היא ההורה המרכזי אשר עליו מוטל הנטל העיקרי לדאוג לקשר בין הקטינים לבין אביהם והסברים כגון הכבדה על נסיעה לחוץ לארץ או העברת מספר טלפון אינם כבדים משקל מספיק כדי להצדיק נתק בקשר בין האב לבין ילדיו.

כאשר מיניתי את המומחית, מן הסתם ידעתי שיש בעולם שירותי רווחה, מן הסתם ידעתי כי עלותם אפסית ומן הסתם ידעתי את שאמרתי לא אחת – כי שירותי הרווחה בישראל עמוסים כדי כך שאין הם מסוגלים ליתן מענה רציף, סביר ובזמן מהיר ואמיתי לסוגיות של ניתוק קשר.

עד אשר ימונו עובדים סוציאליים נוספים, יתקבע ההתמחות בתחום, ייפתחו מרכזים נוספים ליווי חידוש קשר ואפשר יהא ליתן מענה בזמן אמיתי, כל מי שממליץ על המתנה בתור לשירותי הרווחה כמו יודע שהסיכויים לחידוש הקשר יפחתו דרמטית. דעתי, אפוא, כדעת האפוטרופא לדין, ללא סייג.

שאלתי אגב הדיון את בא כוח האם, האם היתה האם נשמעת בטענה של חיסרון כיס לו היו מושתים עליה הוצאות. למה כיוונתי? כאשר מתמרנת האם עצמה למצב שהוא בלתי חוקי, קרי לא מתקיים קשר בין האב לבין ילדיו, לא תישמע היא בטענה שאינה מוכנה לשלם למומחית.

ביום 17.12.2019 כתבה המומחית כי אינה יכולה לעבוד, שעה שהאם טוענת כי אינה יכולה לשלם. אכן, "פטנט" שמראש מוטב שנכחידו, כי כאשר ממנה בית המשפט מומחה שעניינו חידוש קשר בין הורה לבין ילדו אין הוא מניח בידי ההורה הגורם המרכזי לניתוק הקשר או לאי חידושו זכות וטו, על דרך האמירה "לא אשלם".

מינוי מומחה שכזה הוא צו שיפוטי ויש לציית לו כמו לכל צו אחר.

והנה, אומר האב כי הוא מוכן לשלם את עלות המומחית בעצמו, אלא שהאם מסרבת ומעדיפה את השירות הציבורי והרי לכולנו ברור מדוע.

כעת אומר לי בא כוח האם כי האם מוכנה לשתף פעולה עם המומחית אם ישלם האב, ובלבד שישלם אף עבור טיפולים שלה. מבין אני עמדה זו, פשיטא, כסיבה נוספת לסירוב לשיתוף פעולה עם המומחית.

כותבת המומחית שאין טעם לחשוף הקטינים לריבוי מטפלים, מה שכבר אירע ואני מבין אותה כמי שאומרת שלא יהא טיפול מקביל שלה ושל שירותי הרווחה. אומר אני במפורש כי מתכוון אני שלא לבטל את מינויה של המומחית וכך אני מורה.

אשר לריבוי המטפלים בעבר – לא תהא זו עילה לאי חידוש הקשר, שכן סרבנות מתמשכת על פני ריבוי מומחים בלא טעם כבד משקל, כאמור, היא מעשה בלתי חוקי ומנוגד לטובת הקטינים.

לא בכדי מבקשת המומחית כי בית המשפט יכריע בין הטיפול הציבורי לבין הטיפול אצלה, שכן בידה היא אין כדי לחייב את האם להשתתף בטיפול כאשר האם אומרת שלא תשלם. אלא שבידי קיימת הסמכות וכך אני מורה.

אתקדם מכאן ואומר, כי משהציע האב לשלם עבור הטיפול בקטינים ואף שאני סובר כי חשוב שהאם תשתתף בשיעור מסוים בטיפול ובעלותו, אזי לעת הזו יישא האב ב- 85% מעלות הטיפולים, האב תישא ב- 15% הנותרים, בוודאי שהאב אינו חייב בטיפולים פרטניים של האם מכל מין וסוג.

לימים, יוכל האב לשקול האם ברצונו לשקול בקשת החזר שמא יבוא הדבר לשיקול במסגרת הוצאות המשפט, עם תום ההליך.

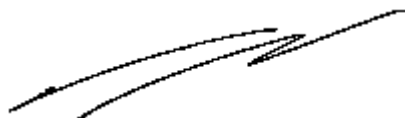
כך או אחרת, משנסגר מנגנון הטיפול מושב התיק למותב העיקרי הדין בתיק.

האם תישא בהוצאות הדיון היום לידי האב, בסך 1,500 ₪.

אני מתיר פרסום החלטתי זו, ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

***

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תש"פ, 19/12/2019 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט